

Ταξιδεύουν μαζί στην αιωνιότητα Αγνοούμενος του 1974 κηδεύεται μαζί με την αποβιώσασα χδες σύζυγό του

του Άντρου Μιχαηλίδη

Μια από τις πιο μαύρες σελίδες της τραγωδίας που έζησε η πατρίδα μας το 1974 ξεδιπλώνεται σήμερα, 43 χρόνια μετά την προδοσία του πραξικοπήματος και την καταστροφή που έφερε η Τουρκική εισβολή.

Στην εκκλησία της Αγίας του Θεού Σοφίας στο Στρόβολο, στις 4.00 μ.μ., κηδεύεται σήμερα 8.6.2017 ο Ανδρέας Ιωάννου από το Νέο Χωρίο Κυθρέας, οστά του οποίου ταυτοποιήθηκαν πρόσφατα μετά τον εντοπισμό τους σε ομαδικό τάφο στην περιοχή της Αφάνειας. Μαζί κηδεύεται και η αγαπημένη του σύζυγος Κωνσταντία, η οποία απεβίωσε χδες σε ηλικία 93 χρονών, με ανοικτές τις πληγές που της προκάλεσαν ο πόνος και η αγωνία τόσων χρόνων.

Η κηδεία του Ιωάννου είχε διευθετηθεί να γίνει στο αμέσως επόμενο διάστημα, αλλά, μετά και από παράκληση των δύο παιδιών τους, Γιάγκου και Σοφοκλή, η αρμόδια υπηρεσία του κράτους κινητοποιήθηκε για να τελεστεί η κηδεία και των δύο σήμερα. Έτσι, οι ψυχές τους, μετά τον βίαιο χωρισμό που τους έφερε ο πόλεμος, θα ταξιδέψουν μαζί στην αιωνιότητα για να καταταχθούν σε σκηνές δικαίων, όπου δεν θα υπάρχει πια πόνος ή λύπη ή στεναγμός αλλά μόνο ζωή ατελείωτη.



Ο γεννηθείς το 1906 Ιωάννου, 68 χρονών το 1974, περιλαμβάνεται στην ομάδα των αγνοουμένων της Άσσιας, οι οποίοι εκτελέστηκαν εν ψυχρώ από Τουρκοκυπρίους που για χρόνια ποτίζονταν με το δηλητήριο του μίσους και της έχδρας για προώδηση των διχοτομικών σχεδίων της Άγκυρας. Εβδομήντα άνδρες ηλικίας άνω των 50 χρονών που είχαν συλληφθεί στην Άσσια, εκτελέστηκαν εν ψυχρώ και οι σοροί τους ρίφθηκαν σε δύο πηγάδια στην τοποθεσία Ορνίδι της Αφάνειας.

Αργότερα στα χρόνια που ακολούθησαν, στήθηκε «επιχείρηση» για απόκρυψη της αλήθειας με μετακίνηση των οστών σε άλλο χώρο που εξακολουθεί να παραμένει άγνωστος. Επί τόπου απέμεινε, ωστόσο, αριθμός οστών των εκτελεσθέντων προς επιβεβαίωση του ανοσιουργήματος, για το οποίο, μάλιστα, η Τουρκία στήθηκε στο εδώλιο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εξέδωσε εναντίον της καταδικαστικό ψήφισμα με τη συμφωνία Προέδρων όλων των πολιτικών ομάδων του Κοινοβουλίου.

Με το ψήφισμα καταδικάστηκε η μετακίνηση των οστών στο Ορνίδι, όπως και σε άλλες περιοχές, ως μεγάλη ασέβεια προς τους αγνοουμένους και ως κατάφωρη παραβίαση των δικαιωμάτων των οικογενειών τους να γνωρίζουν τελικά τις πραγματικές συνθήκες του θανάτου των αγαπημένων τους. Η Τουρκία κλήθηκε επίσης να συμμορφωθεί προς το διεθνές δίκαιο, να παράσχει τις απαιτούμενες πληροφορίες προς τη Διερευνητική Επιτροπή αλλά και να επιτρέψει την πρόσβαση στις στρατιωτικές ζώνες, ώστε να διευκολύνει την προσπάθεια διακρίβωσης της τύχης των αγνοουμένων.

Η Άγκυρα κλήθηκε, ακόμα, να εφαρμόσει προηγούμενη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καταβάλλοντας τις επιδικασθείσες αποζημιώσεις στους συγγενείς των αγνοουμένων.

Εκτελέστηκαν εν ψυχρώ από τους Τούρκους οι σοροί τους ρίφθηκαν σε δύο πηγάδια στην τοποθεσία Ορνίδι της Αφάνειας

Ο Ιωάννου ήταν έγγαμος και πατέρας δύο τέκνων. Πριν από την τουρκική εισβολή του 1974 διέμενε μαζί με την οικογένεια του στο Νέο Χωριό Κυθρέας. Κατά τη διάρκεια της πρώτης φάσης της τουρκικής εισβολής και του διαστήματος το οποίο μεσολάβησε μέχρι την έναρξη της δεύτερης φάσης της, ο Ιωάννου παρέμεινε στο χωριό του όπως και σχεδόν όλοι οι κάτοικοι του Νέου Χωρίου Κυθρέας, αφού δεν διεξήγοντο συγκρούσεις στην περιοχή και έτσι εθεωρείτο ασφαλές μέρος.

Όταν το πρωί στις 14 Αυγούστου 1974, άρχισε η δεύτερη φάση της εισβολής, η περιοχή Μια Μηλιά - Κουτσοβέντης δέχτηκε μεγάλη και συντονισμένη επίθεση από τα τουρκικά στρατεύματα εισβολής, τα οποία χρησιμοποιούσαν την πολεμική τους αεροπορία, άρματα μάχης και βαρύ οπλισμό.

Κατόπιν τούτου οι περισσότεροι κάτοικοι του Νέου Χωρίου Κυθρέας εγκατέλειψαν το χωριό και μετέβησαν σε πιο ασφαλισμένες περιοχές. Ένας μικρός αριθμός από αυτούς μετέβησαν στην Άσσια. Ανάμεσα τους και ο Ιωάννου και η οικογένειά του και φιλοξενήθηκαν σε οικία στην Άσσια.

Όταν αργότερα την ίδια μέρα, τα τουρκικά στρατεύματα εισβολής, εκμεταλλευόμενα την αριθμητική υπεροχή τους, αλλά κυρίως την υπεροχή τους στον πολεμικό εξοπλισμό αλλά και την πολεμική τους αεροπορία, διέσπασαν τις αμυντικές γραμμές της Εθνικής Φρουράς στην περιοχή Μιας Μηλιάς και κινήθηκαν προς τα χωριά Τρακώνι - Κυθρέα - Παλαϊκυδρο - Άσσια, τα οποία και απέκοψαν από τις ελεύθερες περιοχές.

Τα τουρκικά στρατεύματα έφθασαν στην Άσσια αργότερα την ίδια μέρα, αλλά μέσα στην Άσσια μπήκαν την επομένη 15/8/74. Μέσα στο χωριό παρέμειναν 1.000 άτομα περίπου, οι περισσότεροι κάτοικοι του χωριού και ένας μικρότερος αριθμός κάτοικοι των γύρω χωριών.

Στις 21 Αυγούστου 1974, μια ομάδα πάνοπλων Τούρκων στρατιωτών, οι

οποίοι συνοδεύονταν και από Τουρκοκύπριους, έφθασαν στην οικία στην οποία διέμενε ο Ιωάννου και συνέλαβαν όλους τους παρευρισκόμενους.

Όλη την οικογένεια του Ιωάννου όπως και όσους συνέλαβαν από την ίδια οικία αλλά και από διπλανές οικίες, τους μετέφεραν στην πλατεία της ενορίας τους.

Στην ίδια πλατεία οι Τούρκοι συγκέντρωσαν όλους τους εγκλωβισθέντες εντός της Άσσιας. Εκεί οι τούρκοι έδεσαν τα χέρια όλων των ανδρών και τους επιβίβασαν σε φορτηγά οχήματα, ενώ τα γυναικόπαιδα τα οδήγησαν στην κάτω ενορία του χωριού.

Όλοι οι συλληφθέντες άνδρες, οδηγήθηκαν με φορτηγά στο Τουρκοκυπριακό χωρίο Αγυιά όπου και τους ανάγκασαν, όπως ήταν με δεμένα τα χέρια, να καθίσουν στο έδαφος εντός των αγρών.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας, περίπου η ώρα 16:00, όλοι οι συλληφθέντες διατάχτηκαν και ανέβηκαν και πάλιν στα φορτηγά, τα οποία ξεκίνησαν προς τη Λευκωσία με τη συνοδεία ενόπλων τούρκων στρατιωτών και αξιωματικών τους.

Τελικά τα φορτηγά έφθασαν στο γκαράζ Παυλίδη στη Λευκωσία, όπου τους ανέμεναν Τουρκοκύπριοι αστυνομικοί με επικεφαλής έναν αστυνόμο τους.

Ο Τουρκοκύπριος αστυνόμος ανέβηκε στα φορτηγά και διέταξε 37 κρατούμενους, οι οποίοι είχαν ηλικία κάτω των 50 χρόνων, να κατεβούν από τα φορτηγά και να εισέλθουν μέσα στο γκαράζ.

Τους υπόλοιπους 70 περίπου άνδρες, μεταξύ των οποίων και ο Ιωάννου, οι οποίοι είχαν ηλικία άνω των 50 χρόνων, τους οδήγησαν με τα φορτηγά προς άγνωστο μέρος και έκτοτε κανένας τους δεν έδωσε σημεία ζωής.

Πηγή: Εφημερίδα *Ο Φιλελεύθερος*, 8.6.2017

* * *

Ταυτοποιήστε με τη μέθοδο του DNA και τις ψυχές των ζωντανών.

Να δούμε τι σχέση έχουνε μ' αυτούς τους νεκρούς.

Να δούμε τι απέμεινε

που να ενώνει εκείνο το παρελθόν

μ' αυτό το παρόν.

Να απαντήσουμε επιτέλους εκείνο το

“τίς εστιν ο παίσας σε” πατρίδα.

Και να αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του.

Ελένη Σιούφτα